

Eldhúsdagsumræður, Apríl 1962

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Dómsmálaráðherra – Ræða

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-28, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Óskast lesið sem fyrst og endursent, ef um lagfæringar er að ræða.

Skrifstofa Alþingis.

Dómsmrh. (Bjarni Benediktsson): Herra forseti.

Hv. 7. þm. Reykv. (þþ) hreyfir hér mjög athyglisverðu máli, og ég vil þakka honum fyrir það að vekja athygli á því. Ég tel, að það sé alveg rétt hjá honum, að launakjör Hæstaréttardómara eru nú með öllu óviðumandi, miðað við tekjur annarra manna í þessu þjóðfélagi, ekki aðeins embættismanna, heldur almennt. ^{En} Málið er þó ekki eins einfalt, ^{eins} og hann vill vera láta. Það má auðvitað - ef ég heyrði rétt efnið úr hans till. ^{eða skildi það rétt,} - þá er auðvitað mjög erfitt að segja, ~~Hæstarétt~~ að Hæstaréttardómarar eigi að hafa hin hæstu laun, sem ríkið greiðir. Nú skulum við segja, að maður er ráðinn til sérstakra starfa og fær fyrir það háa þóknun, eins og við skulum viðurkenna, að getur orðið, ef menn taka að sér að vinna verk í ákvæðisvinnu og ljúka því á skemmri tíma en reiknað hefur verið með. Þá geta komið út allhóar laun^a tekjur, t.d. hjá verkfræðingi, sem ráðinn er með slíkum hætti eitt ár. ^{atlinn, að} Er þá, ^{hugmynd} hv. þm. ~~==~~ taki til þess, að Hæstaréttardómarar fái jafn^h há laun eins og þessi maður hefur fengið af þessum sérstöku ástæðum? ^{En} Jafnvel þó vil sleppum því, ^{því} horfir töluvert öðruvísi við t.d. með Seðlabankastjóra heldur en Hæstaréttardómara, þegar af því, að Seðlabankastjórnir eru ráðnir með miklu

Öffent rætt. 18. apríl.

77. mál Ed.,

Hæstiréttur Íslands, frv. - 3. umr.

Dómsmsh. (Bjarni Benediktsson): Herra forseti.

Hv. 7. þm. Reykv. (þþ) hreyfir hér mjög athyglis-
verðu máli, og ég vil þakka honum fyrir það að vekja
athygli á því. Ég tel, að það sé alveg rétt hjá
honum, að launakjör Hæstaréttardómara eru nú með
öllu óviðunandi, miðað við tekjur annarra manna í
þessu þjóðfélagi, ekki aðeins embættismanna, heldur
almennt. / ^{En} Málið er þó ekki eins einfalt, ^{eins} og hann
vill vera láta. Það má auðvitað - ef ég heyrði
rétt efnið úr hans till. / - þá er auðvitað mjög
erfitt að segja, ~~Hæstarétti~~ að Hæstaréttardómarar
eigi að hafa hin hæstu laun, sem ríkið greiðir.
Nú skulum við segja, að maður er ráðinn til sérstakra
starfa og fær fyrir það háa þóknun, eins og við skulum
viðurkenna, að getur orðið, ef menn taka að sér að
vinna verk í ákvæðisvinnu og ljúka því á skemmri
tíma en reiknað hefur verið með. Þá geta komið
út allhjár laun^a tekjur, t.d. hjá verkfræðingi, sem
ráðinn er með slíkum hætti eitt ár. ^{ætlinn, að} Er þá, hugmynd
hv. þm. ~~þá~~ taki til þess, að Hæstaréttardómarar fái
jafn^h há laun eins og þessi maður hefur fengið af
þessum sérstöku ástæðum? ^{En} Jafnvel þó vil sleppum
því, ^{þá} horfir töluvert öðruvísi við t.d. með Seðla-
bankastjóra heldur en Hæstaréttardómara, þegar af
því, að Seðlabankastjórnir eru ráðnir með miklu

Öffent rætt. 18. apríl.

lausari sanningsákvæðum en Hæstaréttardómarar.
Það eru engir menn í landinu, sem hafa sína stöðu
betur tryggða til 65 ára aldurs en Hæstaréttardómarar.
Aftur á móti er hægt að segja, að Seðlabankastjórum
upp með þeim ákvæðum, sem samþ. voru hér fyrir ári
og ég get nú ekki tekið til nákvæmlega eftir minni,
hvernig voru, en við munum, að þeir eru í raun og
veru lausráðnir, þannig að það er ákaflega auðvelt,
ef vilji er til þess, að losna við þá úr starfi.
Þess vegna er allt öðru vísi um þessar stöður búið
og eðlilegt, að það komi fram í nokkrum launamun.

Ég held því, að ákvæði um laun Hæstaréttar-
dómara þurfi töluvert betri íhugunar ^{heldur} við, en mér
virðist, eftir till. hv. þm., að hann hafi enn
gefið sér tíma til þess að gera í þessu mjög vanda-
sama, en þýðingarmikla máli. Það stendur fyrir
dyrum, á einn eða annan veg, að taka upp til endur-
skoðunar þær reglur, ^{sem} ~~er~~ gilda um laun opinberra
starfsmann almennt, og ég hygg, að launakjör Hæsta-
réttardómara séu svo viðurhlutamikil, að það sé
eðlilegt, að ákvörðun um, ~~er~~ með hverjum hætti og
eftir hvaða reglum þau séu ákveðin, að ákvörðun um
það sé tekin í sambandi við launamál opinberra starfs-
manna almennt, en ekki á síðasta stigi umr. þessa
máls. Nú getur hv. þm. bent á það ^r á móti að þarna
sé nú tekið inn fyrirmæli varðandi Hæstaréttarráttara,
en það er einungis varðandi flutning á honum milli
tveggja flokka, tiltölulega einfalt mál og atriði,
sem menn gera sér alveg glögga grein fyrir, hvað í
felst, hvort ^{sem} þeir eru með því eða á móti, ² en varðandi

Hæstaréttardómarana er það eins og ég segi um mun flóknara og viðurhlutameir^a.

Ég mundi því telja ráðlegra - ég hef ekki heyrt um þessa till. hv. þm. fyrr en hér á fundinum - ég mundi því telja ráðlegra, að þessi till, væri ekki samþ. í sambandi við þetta frv. heldur í sambandi við nýskipun á reglum um launakjör opinberra starfsmanna almennt. Ég vil þó taka fram, þar sem þetta-erþessu er nú hreyft, að mönnum óviðbúnum, að ég hef ekkert á móti því, ~~þó~~ málið ~~þó~~ yrði ~~þó~~ ^{nú} tekið út af dagskrá og menn sthuguðu það ⁱ einn eða tvo daga, hvort ráðlegt er að samþ. þessa till. í þessu formi eða einhverju öðru. Ég viðurkenni réttmæti meginröksemda hv. þm. og ítreka mínar þakkir til hans fyrir að hreyfa þessu mikilsverða máli hér, en tel, am.k. ^{að það} se ekki hægt að samþ. þessa till., án þess að athuga hana betur, og í stað þess að leggja til, að ~~þó~~ ^{till.} sé felld, ^{þá} mundi ég, ef hv. þm. er því samþ., mælast til þess við forseta, að málið yrði nú tekið út af dagskrá a.m.k. til morguns, eða fram eftir vikunni, eftir því sem vill, ^{til þess að} ~~þó~~ hægt verði að sjá, hvað verður um launakjör opinberra starfsmanna almennt.

77. mál Ed.,

Hæstiréttur Íslands, frv. - 3. umr.

Dómsmrh. (Bjarni Benediktsson): Herra forseti.

Ég hygg að það sé misskilningur á hjá hv. þm., að skattfr elsi hafi verið á kveðið handa hæstaréttar-
dómurum. Það kom til orða ~~í sambandi við lög~~
hjá m., sem fjallaði um tekjuskattslögin, en sú
till. var ekki borin fram og það hefur m.k. farið
fram hjá mér, hafi hún komið fram á þinginu og verið
samb. Égbið afsökunar á því, ^{ef} ég ~~misskil~~ ^{misskil} ~~misskil~~ það,
en ég hygg, að það hafi ekki einusinni komið til
umr. ~~hér~~ á þinginu. Nú, en hvað sem því líður, þá
held ég, að það sé best að fresta þessari umr. nú
og athuga þetta mál nokkru nánar, í sambandi við
þá ákvörðun, sem stendur fyrir dyrum og er nú
verið að vinna að, varðandi tillöguf lutning um laun
opinberra starfsmanna.

Umr. frestað og málið tekið af dagsskránni

Offhent rath. 18. apríl.

FH

Ed. 10. apríl

88.f. b

212. máli, Ed.Dánarvottorð, frv. - 1. umr.Dómsmrh. (Bjarni Benediktsson): Hæstv. forseti.

Þetta frv. er einskonar fylgifiskur með frv. um þjóðskrá og fjallur eingöngu um tæknileg atriði. Á að leiða til þess, að auðveldara sé að fylgjast með dánarvottorðum heldur en verið hefur. Málið hefur þegar hlotið meðferð í Ed. og setti þar engum ágreiningi og vonast ég til þess, að það fái einnig við afgr. hér. ^{og legg til} Málá að frv. sé vísað til 2. umr. og sömu n., sem hafði þjóðskrármálið. allsherjarnefndar.

ATKVGRX.

Frv. vísað til 2. umr. með 32 shlj. atkv. og til allshn. með 29 shlj. atkv.

===

Tilbúið 24. apríl.

Nd. 10. apríl 1962

88. f. c.

JS.

77. mál, Ed.

Hæstiréttur Íslands, frv.- Frh. 3. umr.

Dómsmrh. (Bjarni Benediktsson): Herra

forseti^u.- Það varð að ráði í gær að fresta þessari umr.. Ég vildi skýra frá því, að nú er ákveðið, að lagt verði fyrir Alp. frv. um launakjör opinberra starfsmanna um nýtt fyrirkomulag á ákvörðun þeirra. Eitt af þeim atriðum sem þar koma til úrslita er hvort laun hæstaféttardómara eiga að ákveðast með sama hætti og annara og ég tel fara betur á því, að sú ákvörðun sé tekin í sambandi við það frv., heldur en það, sem hér liggur fyrir. Það sé eðlilegri afgreiðslumáti ef svo má ~~segja~~ segja. Ég vildi þessvegna fara þess á leit ~~þess~~ við hv. 7. þm. Reykv., að hann taki þessa till. aftur í sambandi við þetta frv., vegna þess að honum gefst þá færi á, að bera hana upp í sambandi við hitt frv., ef hann, að athuguðu máli, telur það rétt vera.

Tilbúið 24. apríl.

Eldhúsdagsumræður.

Dómsmrh. (Bjarni Benediktsson): Herra forseti.

Svo sem endranær hefur sannast í þessum umr., að hverjum þykir sinn fugl fagur. Lof mitt um núv. stjórn hefur þess vegna lítið gildi. Hitt hefur meiri þýðingu að heyra, hvað hinir, sem okkur eru andvígir, segja, ekki þegar þeir koma hingað með tilbúnaðar árásaræður eins og nú, heldur þegar þeir lýsa því, sem raunverulega býr í huga þeirra. Samstarf núv. stjórnarflokka hófst eftir uppgjöf vinstri stjórnarinnar á sínum tíma. Hv. þm. Strand. (HermJ) lýsti viðskilnaði hennar í sinni eftirminnilegu ræðu hinn 4. desember 1959 í þessu þm sama ræðustól þar sem nú stend ég. Þá sagði hann m.a.: "Ný verðbólguvalda er þar með skollin yfir. Við þetta er svo því að bæta, að í ríkisstj. er ekki samstaða um nein úrræði í þessum málum, sem að mínu álitum geti stöðvað hina háskalegu verðbólguþróun, sem verður óviðráðanleg, ef ekki næst samkomulag um þær raunhæfu ráðstafanir, sem lýst var yfir, að gera þyrfti, þegar efnahagsfrv. ríkisstj. var lagt fyrir Alþingi á s.l. vori."

Tilbúið 2. mæli.

Þessi yfirlýsing Hermanns Jónassonar er óhagganleg. Hún heyrir sögunni til. Þýðingarlaust er fyrir fram- sóknarmenn og kommúnista að bera brögður á það, að þeir réðu ekki við vandann heldur flúðu frá honum, þegar mest á reyndi. Um réttmæti tilraunarinnar ^{mit} ~~um~~ vinstri stjórn máx endalaust deila, en eftir þessa yfirlýsingu forsrh. hennar um algera upplausn og sundurlyndi, verður að telja það ganga glæpi næst að óska þjóðinni slíks stjórnarfars á ný. Enginn ástæða er til að efast um, að aðstandædur vinstri stjórnarinnar hafi viljað hið bezta og talið sjálfa sig öðrum hæfari til að koma því fram. Þess vegna er skiljanlegt, að þeir hafi með nokkurri svartσύni litið á tilraunir annarra til að leysa þann vanda, sem þeir höfðu sjálfir flúið frá. Allir kannast við fullyrðinguna hv. þm. Karls Kristjánssonar um Móðuharðindi af manna völdum, um það bil sem viðreisnarráðstafanirnar voru lögfestar, en Karl Kristjánsson var ekki hinn eini sem þá sýndist svart framundan. Hinn 17. febrúar 1960 gerði miðstjórn Alþýðusambands Íslands undir forustu Hannibals Valdimarssonar samþykkt gegn viðreisnarráðstöfununum, þar sem m.a. segir: "Fær miðstjórnin ekki annað séð en að með þessu sé atvinnuleysinu, geigvænlegasta ógnvaldi alþýðuheimilanna, boðið í bæinn, áður en langt um líður." Þetta sagði miðstjórn Alþýðusambandsins hinn 17. febrúar 1960

Hinn 5 febrúar næstan áður hafði hv. þm. núv. Þórarinn Þórarinsson haldið ræðu og sagt, að ráðstafanir þessar hljóti að leiða til stórminnkaðrar atvinnu eins og hann orðrétt sagði, og hann bætti við: "Hér

getur verið komið atvinnuleysi fyrr en varir, ef þessum ráðstöfunum verður fylgt óbreytt fram." Og enn sagði hann: "Þá bætist við ný, stórfelld kjarskerðing, er væri fólgin í því, að menn misstu fyrst eftirvinnu og aukavinnu og síðan jafnvel atvinnuna." Undir þetta tók annar ræðumaður Framsfl. hér í kvöld, hv. þm. Sigurvin Einarsson, því að Tíminn hefur eftir honum hinn 2. marz 1960, að stefna ríkisstj. hljóði eins og hann segir orðrétt, "að valda minnkandi atvinnu manna, sem fyrst og fremst bitnar á aukavinnu manna, sem greidd er 50-100% hærra verði en dagvinnan." Þetta sagði Sigurvin Einarsson þá. Nú skammaðist hann alveg sérstaklega yfir því, að menn þyrftu að vinna eftirvinnu, sem hann harmaði að mundi hverfa í ræðu sinni 1960. Af frásögn Tímans hinn 5. febrúar 1960 hafði Hermann Jónasson þá nýlega haldið ræðu á fundi framsóknarfélaganna í Reykjavík og þar sagt, orðrétt: "Stefna núv. stjórnarflokka er ekkert nýtt fyrirbrigði. Það er í atvinnu- og fjárhagsmálum sama stefnan og olli heimskreppunni á árunum kringum 1930. Það er stefnan, sem afturhaldsstjórn Hoovers boðaði í Bandaríkjunum og þar réð ríkjum, þar til Roosevelt braut hana á bak aftur. Sú stefna ræður og að verulegu leyti í Bandaríkjunum nú með þeim afleiðingum, að þar er á fjórða milljón atvinnuleysingja, og svarar það til þess, að þeir væru hér á fjórða þúsund. Eigum við að innleiða það ástand hér?" spurði Hermann Jónasson. Síðan Hermann Jónasson spáði á fjórða þúsund atvinnuleysingja, ef viðreisnarráðstafanirnar yrðu samþ. eru lið in rúm tvö ár. Margt hefur gerzt á því tímabili,

m.a. verkföllin, sem leiddu til hinna miklu og almennu kauphækkana í júní s.l. Skömmu áður en kom til þeirra átaka og samninga SÍS við verkalýðsfélagin, er ruddu kauphækkunum brant, hafði sjálfur formaður SÍS, Jakob Frímansson, sagt í skýrslu til KEA, orðrétt: "Hætt er við, að þar kaupdeilur eigi eftir að hrinda af stað nýrri skriðu dýrtíðar og verðbólgu, sem leiðir af sér gengisfellingu og enn minnkandi verðgildi íslensku krónunnar." Þetta sagði Jakob Frímansson, áður en hann samdi við verkalýðsfélagin. Af þessum orðum hans glöggskyggna formanns SÍS sést, að forustumenn þess gerðu sér ljósa grein fyrir, hver afleiðing athafna þeirra hlyti að verða. Hinn 12. júlí næstan eftir að kauphækkarnir voru gengnar í garð, birti Tíminn viðtal við hv. þm. Eysteinn Jónsson um ástandið á Austfjörðum. Þar segir hann, m.a. orðrétt: "Atvinna er því mikil í sjávarplássum og afkoman góð, þótt heldur illa gengi á stærri bátunum í vetur." Þetta sagði Eysteinn Jónsson 12. júlí. Þá nær einu og hálfu ári eftir samþykkt viðreisnarráðs- stafananna var sem sé hvorki samdráttur né atvinnuleysi komið á Austfjörðum, að dómi Eysteins Jónssonar, þrátt fyrir það þótt stærri bátum hefði gengið heldur illa, og átti þó að liggja við landauðin í Austfirðingafjórðungi, að spasögn Eysteins og flokksbræðra hans, vegna kjördæmabreytingarinnar einnar, jafnvel áður en viðreisnin hófst. Síðar í sama samtali segir h.v þm. Eysteinn Jónsson, eftir því sem Tíminn segir hinn 12. júlí, orðrétt: "En nú horfir til samdráttar í framkvæmdum þar eins og annars staðar, unz hægt verður

að hnökkja þingmeirihlutanum, sem nú er." Þetta
sagði hv. þm. þá. Hann fer ekki leynt með, að hann
telur, að það sé fyrst um hinn 12. júlí 1961, sem
horfi til samdráttar. Eftir kauphækkanirnar skildi
Eysteinn Jónsson jafn vel og Jakob Frímannsson hafði
gætt fyrir þar, hver afleiðing þeirra hlýti að verða,
ef ekki væri að gert, en aðgerðir stjórnarinnar á
s.l. sumri forðudu frá þeirri verðbólgu, sem Jakob
Frímannsson hafði sagt fyrir, og frá ~~sámerættinum,~~
~~sem hv. þm. Eysteinn Jónsson~~ *

samdrættinum, sem hv. þm., Eysteinn Jónsson, var hinn 12. júlí viss um, að framundan væri. ^{Það er} ~~Höfða~~ þessir menn og þeirra félagar, sem bera ábyrgð á, að ríkisstj^uneyddist til að grípa til varnaraðgerðanna í ágúst-byrjun, ^þþeirra er því sökin á öllum hinum illu afleiðingum gengislökkunarinnar, sem þeir bera svo mjög í munni sér. Auðvitað var illt að þurfa að fella gengið, en sú ráðstöfun forðaði frá, að það ástand skapaðist, sem Jakob Frímansson og Eysteinn Jónsson voru vissir um, að leiða mundi af gerðum þeirra. Því hvernig er ástandið nú? Hm það er fróðlegt að lesa ummæli í Þjóðviljanum hinn 3. apríl 1962, eftir Jóhann Kúld, sérfræðing kommúnista í atvinnumálum. Hann segir: "Þegar íslenzku stjórnarherrarnir eru að bjóða útlendingum að stofnsetja hér stóriðnað, þá er ekki sú ástæða fyrir hendi, að slíkt skref þurfi að stíga til að hægja frá dyrum atvinnuleysi, en sú hefur verið ástæðan hjá Norðmönnum, þegar þeir hafa leyft erlenda fjárfestingu hjá sér. Hér er ekkert atvinnuleysi, nema árstíðabundið í sumum sjóplaásum úti á landi." Sérfræðingur Þjóðviljans er ekki einn um þá skoðun, að atvinnuhorfur séu hér góðar, því að hinn 29. marz s.l. birtist í Tímanum forustugrein, er nefndist: Góðari framundan, og er vafalaust eftir ábyrgðarmann blaðsins, hv. þm. Þórarín Þórarínsson. Greinin hefst á þássum orðum: "Margt bendir til þess, að árið 1962 verði íslenzku efnahggálfi hagstætt ár

eins og s.l. ár var." Síðar í sömu grein seir: "Það verkefni, sem nú er nálægast, þegar við blasir góðari, er að tryggja réttlátari skiptingu hinna vaxandi þjóðartekna og þjóðarauðs." Þetta stendur í grein Þórarins Þórarinssonar. Hér er vissulega á orðin mikil og ánægjuleg breyting. Mennirnir, sem fyrir tveimur árum sáu framundan geigvanlegt atvinnuleysi og móðuharðindi af mannavöðlum, lýsa nú yfir því, hver í kapp við annan, að hér sé ekkert atvinnuleysi og við blasi góðari með vaxandi þjóðartekjum og vaxandi þjóðarauð. Stjórnarandstæðingum tjáir ekki, eins og þeir þó reyna, að þakka þessar góðu horfur eigin afrekum á meðan þeir voru á stjórn framundir árslök 1958. Hrakspár þeirra, sem ég las áðan, voru allar gerðar löngu eftir að þeir flúðu frá vandanum, sem þeir þá töldu óviðráðanlegan. Fyrri hluta árs 1960 sögðu þeir: Engin af sínum gömlu verkum megna að draga úr eða hindra þau ósköp, sem þeir fullyrtu, að væru framundan. Það er því óumdeilanlegt, að það er árangur núverandi stjórnarstefnu, sem lýsir sérí hinum góðu horfum, sem stjórnarandstæðingum verður svo tíðrætt um. Auðvitað veit ábyrgðarmaður Tímans, hv. þm. Þórarinn Þóráinsson ekki frekar en völd hinir, hvæ er framundan um veðurfar og aflabrögð, en hann veit jafn vel og aðrir, að nú hefur tekizt að búa svo í haginn í efnahagsmálum, að skilyrði eru sköpuð fyrir því, að góðari njóti sín, gagnstætt því, sem var, þegar vinnstri stjórnin gafst upp. Þessi er þá dómur andstæðinganna, sem áreiðanlega vilja sízt af öllu fegra málstað núv. ríkisstj., sem vissulega er ekki gallalaus fremur en önnur mannanna börn. En eftir þennan dóm er gersamt

lega óþarft fyrir okkur, sem í stjórninni erum eða stuðningsmenn okkar að leita eigna orðaokkur til lofs. Okkur nægir að vísa til ummæla þeirra, sem harðastir eru í andstöðunni við okkur, því að það er rétt hjá andtæðingum okkar, og hið mesta lof, að það hefur ekki einungis tekizt að forða frá atvinnuleysi, heldur blasa nú við vaxandi þjóðartekjur og þjóðaraudur, ef menn kunna sér hóf og ný skemmdarverk verða ekki unnin.

Svo er að heyra sem kommúnistar hyggist nú reyna að rétta við hrynjandi fylgi sitt með því að egna til nýs vinnuófriðar og allrar þeirrar ógæfu, sem honum fylgir. Almennigur hefur þegar fengið nóg af slíku, og menn munu sannarlega festa sér í minni yfirlýsingu alþýðusambandsstjórnar um að trygging raunhæfrar kauphækkunar til lægst launuðu verkamanna sé ekki í hennar verkahring. Glamur og talmamóð Hannibals Valdimarssonar, Lúðvíks Jósepssonar, Þórarins Þórarinssonar og þeirra féлага nú er ekki meira að marka en fullyrðingar þeirra 1960 um yfirvofandi atvinnuleysi hafa reynzt. Þeir verða æ færri og færri, sem láta blekkjast til að fylgja feigðarflani mannanna, sem réðu stefnunni frá 1956 til 1958. Yfirgnæfandi meiri hl. þjóðarinnar ætlast til þess, að svo sé fram haldið, sem gert hefur verið hin síðustu misseri. Forustumennirnir eru til þess kvaddir að leysa vanda, en ekki flýja frá honum, Ógranir uppgjafarmanna, þeirra sem mest hafa brugðizt þeim, er treystu þeim bezt, munu einungis verða til þess að efla þann ásetning, að ekkert verði látið undan faðlast, sem verði til þess að tryggja efnahag þjóðarinnar

svo að hér geti lifað frjálst og óháðir einstaklingar
í frjálsu og sjálfstæðu þjóðfélagi. Við deilum um
margt, ²en stillum deilunum svo í hóf, að við spillum
ekki þeim möguleika, að æviskeiðs þeirrar kynslóðar,
sem nú lifir, verði minnst sem glæsilegasta tímabils
Íslandssögu. — Góða nótt.